

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 30 października 2007 r. (31.10)
(OR. en)**

14519/07

**AUDIO 37
TELECOM 129
CONSOM 124
PI 43**

PISMO PRZEWODNIE

od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisano przez pana dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA

data otrzymania: 25 października 2007 r.

do: Pan Javier SOLANA, Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel

Dotyczy: **SZÓSTE SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU
EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW
w sprawie stosowania dyrektywy 89/552/EWG „Telewizja bez granic”**

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument Komisji KOM(2007) 452 wersja ostateczna.

Zał.: KOM(2007) 452 wersja ostateczna

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 24.10.2007
KOM(2007) 452 wersja ostateczna

**SZÓSTE SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,
RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I
KOMITETU REGIONÓW**

w sprawie stosowania dyrektywy 89/552/EWG „Telewizja bez granic”

**SZÓSTE SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,
RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I
KOMITETU REGIONÓW**

w sprawie stosowania dyrektywy 89/552/EWG „Telewizja bez granic”

SPIS TREŚCI

<u>1.</u>	<u>Wprowadzenie</u>	3
<u>1.1.</u>	<u>Podstawy niniejszego sprawozdania</u>	3
<u>1.2.</u>	<u>Rozwój rynku telewizyjnego w Europie</u>	3
<u>2.</u>	<u>Stosowanie dyrektywy</u>	4
<u>2.1.</u>	<u>Jurysdykcja (art. 2)</u>	4
<u>2.2.</u>	<u>Wydarzenia o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa (art. 3a)</u>	5
<u>2.3.</u>	<u>Promocja dystrybucji i produkcji programów telewizyjnych (art. 4 i 5)</u>	6
<u>2.4.</u>	<u>Stosowanie przepisów dotyczących reklamy (art. 10 do 20)</u>	7
<u>2.5.</u>	<u>Ochrona małoletnich i porządku publicznego (art. 2a, 22 i 22a)</u>	7
<u>2.6.</u>	<u>Koordinacja działań władz krajowych i Komisji</u>	8
<u>3.</u>	<u>Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie audiowizualnych usług medialnych (AVMS)</u>	9
<u>4.</u>	<u>Aspekty międzynarodowe</u>	9
<u>4.1.</u>	<u>Rozszerzenie – perspektywy</u>	9
<u>4.2.</u>	<u>Ramy międzynarodowe dotyczące różnorodności kulturowej</u>	10
<u>4.3.</u>	<u>Współpraca z Radą Europy</u>	10
<u>5.</u>	<u>Wnioski</u>	11

1. WPROWADZENIE

1.1. Podstawy niniejszego sprawozdania

Za pośrednictwem niniejszego komunikatu i zgodnie z art. 26 dyrektywy 89/552/EWG¹, zmienionej dyrektywą 97/36/WE² (dyrektywa w sprawie telewizji bez granic zwana dalej „dyrektywą”), Komisja przedstawia niniejsze szóste sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. Sprawozdanie to dotyczy stosowania dyrektywy w latach 2005–2006.

Głównym celem niniejszego sprawozdania jest charakterystyka i analiza istotnych faktów związanych ze stosowaniem dyrektywy, w przedmiotowym okresie³. Ponieważ Komisja przyjęła wniosek dotyczący uaktualnienia dyrektywy, w niniejszym sprawozdaniu zostaną także uwzględnione ostatnie zmiany związane z tym wnioskiem legislacyjnym, który jest obecnie rozpatrywany przez Radę i Parlament w ramach procedury współdecyzji⁴.

1.2. Rozwój rynku telewizyjnego w Europie

W ostatnich latach rynek telewizyjny próbuje sprostać wyzwaniom ekonomicznym i technologicznym. Stabilizacja przychodów pochodzących z tradycyjnych strumieni finansowych, takich jak opłaty licencyjne i reklama, a także dalsze zróżnicowanie źródeł przychodów w związku z rozmnożeniem usług poprawiły całkowite wyniki finansowe pod względem obrotów w sektorze nadawczym (całkowite przychody netto przedsiębiorstw radiowych/telewizyjnych w 2004 r. wyniosły 72,8 mld EUR, co stanowi wzrost o 7,9% w porównaniu z 2003 r.⁵). Mimo tej tendencji, nie udało się jednak zapobiec koncentracji operatorów w pewnych obszarach, takich jak płatna telewizja, w przypadku której warunki prowadzenia działalności często uniemożliwiały równoczesną obecność kilku operatorów na indywidualnych rynkach krajowych.

Rozwój telewizji cyfrowej i – w ostatnich latach – telewizji przez Internet oraz innych form udostępniania treści internetowych także przyczynił się do zmian w branży nadawczej, gdzie obecnie istnieją możliwości oferowania szerszego, dotychczas nieznanego, zakresu usług. Wspomniane osiągnięcia technologiczne z pewnością będą nadal wywierać wpływ na sektor w nadchodzących latach, co przyczyni się do wzrostu konkurencji wewnątrz tego sektora, a także ze strony nowych podmiotów, pojawiających się na rynku. Obecnie jednak trudno przewidzieć, który model biznesowy skorzysta najbardziej ze zmieniających się

¹ Dz.U. C 298/23 z 17.10.1989.

² Dz.U. C 202/60 z 30.07.1997.

³ Wynika to z piątego sprawozdania (COM (2006) 49 wersja ostateczna).

⁴ Więcej informacji na temat uaktualnienia dyrektywy znajduje się na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

⁵ Europejskie Obserwatorium Audiowizualne, Rocznik 2006.

warunków technologicznych. W każdym razie Komisja przewiduje, że era telewizji analogowej zakończy się w 2012 r.⁶

W połowie 2006 r. liczba usług dostępnych w rozszerzonej Wspólnocie przekroczyła wcześniejsze przewidywania. Oprócz 122 analogowych kanałów o zasięgu ogólnokrajowym, udostępniono około 1335 kanałów cyfrowych na różnorodnych platformach (kablowych, satelitarnych, naziemnych czy internetowych)⁷. Wiele z tych kanałów było skierowanych na rynek innego państwa członkowskiego lub mieściło się poza Unią. W połowie 2006 r. świadczone 370 tego rodzaju usług⁸. Szacuje się, że oprócz kanałów o zasięgu krajowym i międzynarodowym, funkcjonowało około 3000 kanałów o zasięgu regionalnym⁹.

Mimo dostępu do tak szerokiej i zróżnicowanej oferty, widzowie nie zmienili zasadniczo swoich ogólnych przyzwyczajeń. Nastąpiła większa fragmentaryzacja rynku widzów, ponieważ część z nich przeszła w pewnym stopniu na oglądanie nowych kanałów cyfrowych. Jednakże nie odnotowano spodziewanego od dawna spadku czasu spędzanego przez telewizorami na rzecz korzystania z Internetu. W niektórych państwach (w Belgii, Francji, Irlandii, Polsce) czas oglądalności w 2005 r. zwiększył się w porównaniu z rokiem 2004. Węgry wciąż pozostają krajem o najwyższym poziomie oglądalności (265 minut/dzień), natomiast w Danii widzowie w dalszym ciągu spędzają najmniej czasu przed odbiornikami (153 minut/dzień).

2. STOSOWANIE DYREKTYWY

2.1. Jurysdykcja (art. 2)

Podstawą dyrektywy jest zasada państwa pochodzenia. Według tej zasady, usługi świadczone zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w kraju, w którym usługodawca ma swoją siedzibę, podlegają swobodnemu przepływowi w obrębie rynku wewnętrznego Wspólnoty. Jednakże art. 2a ust. 2 dyrektywy pozwala państwom członkowskim na zastosowanie odstępstwa od art. 2a ust. 1, jeżeli transmisja telewizyjna nadawana z innego państwa członkowskiego stanowi jawne, poważne i groźne naruszenie art. 22 ust.1 lub ust. 2 lub art. 22a.

Korzystając z tego przepisu, rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił Komisję, że w dniu 20 grudnia 2004 r. zamierza wprowadzić zakaz nadawania programów telewizji o nazwie „Extasi TV”. Jako powód podał jawne, poważne i groźne naruszenie przez ten kanał art. 22 dyrektywy. Telewizja „Extasi” była nadawana za pośrednictwem urządzeń do transmisji satelitarnej znajdujących się w Hiszpanii, ale sam program powstawał i był redagowany przez stację telewizyjną „Digital World” (DWT), mającą siedzibę we Włoszech. Wobec tego

⁶ Komunikat z dnia 24 maja 2005 r., COM(2005) 204 wersja ostateczna.

⁷ Europejskie Obserwatorium Audiowizualne, Rocznik 2006.

⁸ Europejskie Obserwatorium Audiowizualne, Rocznik 2006..

⁹ Europejskie Obserwatorium Audiowizualne, Rocznik 2006..

istniały wątpliwości, które państwo członkowskie – Włochy czy Hiszpania – sprawuje jurysdykcję nad tym nadawcą.

Zjednoczone Królestwo dostosowało się do wszystkich wymogów dotyczących konsultacji, ale naruszenia się utrzymywały. Pismem z dnia 9 lutego 2005 r. Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję, że zgodnie z sekcją 177 ustawy o nadawaniu z 1990 r. wydano nakaz celem którego było zdelegalizowanie określonych czynności koniecznych dla efektywnego odbioru przedmiotowych usług w Zjednoczonym Królestwie. W dniu 11 lipca 2005 r., Komisja uznała, że środki podjęte przez Zjednoczone Królestwo były zgodne z prawem wspólnotowym, na podstawie art. 2a ust. 2 dyrektywy¹⁰.

Podobne problemy z jurysdykcją wystąpiły również w przypadku kanałów RTL-TVi, Club RTL i telewizji „Plug TV”, odnośnie których brakowało pewności, czy kompetencje posiada Belgia czy Luksemburg. Na posiedzeniu Komitetu Kontaktowego w dniu 15 listopada 2006 r. delegacja belgijska przedstawiła swoje stanowisko w tej sprawie. Następnie przeprowadzono dyskusje z innymi zainteresowanymi delegacjami. Delegacje zgodziły się zacieśnić współpracę w celu znalezienia konkretnych rozwiązań dla problemów tego rodzaju¹¹.

2.2. Wydarzenia o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa (art. 3a)

Artykuł 3a ust.1 dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie mogą przyjąć środki zapewniające, że wydarzenia o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa nie są transmitowane w sposób, który znaczną część widowni w tym państwie członkowskim pozbawiałby możliwości oglądania tych wydarzeń w bezpośrednim przekazie. Na mocy art. 3a ust. 2 dyrektywy Komisja jest zobowiązana sprawdzić, czy takie środki są zgodne z prawem wspólnotowym (w przypadku zgłoszenia) i publikuje je z chwilą, gdy zostały one skutecznie przyjęte przez państwa członkowskie.

W dniu 15 grudnia 2005 r. w sprawie Infront przeciwko Komisji¹² Sąd Pierwszej Instancji orzekł, że pismo dyrektora generalnego ds. edukacji i kultury, informujące władze Zjednoczonego Królestwa o braku zastrzeżeń ze strony Komisji odnośnie środków związanych z relacjami telewizyjnymi wydarzeń o doniosłym znaczeniu w tym państwie, stanowiło decyzję w rozumieniu art. 249 Traktatu WE. Sąd unieważnił decyzję na podstawie wymogów proceduralnych, ponieważ nie została ona przyjęta zgodnie z zasadami Komisji dotyczącymi kolegalności procedury, delegowania uprawnień i wykonywania decyzji.

W związku z tym orzeczeniem, Komisja przyjęła nową decyzję w sprawie środków stosowanych w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z zasadami kolegalności procedury, delegowania uprawnień i wykonywania decyzji. Komisja dostosowała również wszystkie swoje decyzje dotyczące środków podjętych przez państwa członkowskie, zgłoszonych przed wyrokiem w sprawie

¹⁰ C(2005) 2335 wersja ostateczna.

¹¹ Patrz pkt 2.6 poniżej

¹² Sprawa T-33/01, Zbiór orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości 2005, str. II-05897.

Infront, do ustaleń Sądu i przyjęła decyzje, które zostaną opublikowane wraz z krajowymi środkami w Dzienniku Urzędowym zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy¹³.

Ponadto, Komisja będzie postępować zgodnie z ustaleniami Sądu w odniesieniu do wszystkich środków przyjętych przez państwa członkowskie, zgłaszanych po wydaniu wyroku w sprawie Infront. Dotyczy to szczególnie projektu środków zgłoszonych Komisji przez Finlandię w dniu 2 października 2006 r. Środki te zostały poddawane sprawdzeniu przez Komisję, po wydaniu pozytywnej opinii przez Komitet Kontaktowy. Zgodnie z tym, co stwierdzono wcześniej, formalna decyzja w sprawie zgodności tych środków z prawem wspólnotowym została podjęta i będzie opublikowana wraz ze środkami przyjętymi na poziomie krajowym¹⁴.

2.3. Promocja dystrybucji i produkcji programów telewizyjnych (art. 4 i 5)

W dniu 22 sierpnia 2006 r. Komisja przyjęła siódmy komunikat w sprawie stosowania art. 4 i 5 dyrektywy. Sprawozdanie dotyczy 25 państw członkowskich UE w okresie referencyjnym obejmującym lata 2003–2004¹⁵.

Średni czas nadawania audycji europejskich w 25 państwach UE wyniósł 65,18 % w 2003 r. i 63,32 % w 2004 r., a zatem w ciągu czterech lat (2001–2004) odnotowano spadek o 3,63 %. Jednakże w ciągu sześciu lat (1999–2004) odnotowano ogólny wzrost czasu nadawania audycji europejskich o 2,64 %. Przy ocenie dokonanego postępu na podstawie art. 4 dyrektywy należy wziąć pod uwagę dwa czynniki. Po pierwsze, w danych liczbowych za 2004 r. uwzględniono dziesięć państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r. Po drugie, zmieniła się metoda przyjęta do obliczeń. Obecnie drugorzędne kanały z udziałem widzów poniżej 3 % są również uwzględniane w obliczeniach średniej proporcji udziału audycji europejskich. Wyniki te pokazują, że mimo niewielkiego spadku w krótkim okresie czasu, udział audycji europejskich ustabilizował się w UE na poziomie powyżej 60 % w całkowitym kwalifikującym się czasie nadawania. Dla dziesięciu państw członkowskich, które uczestniczyły w monitorowaniu po raz pierwszy, jest to wynik szczególnie zadowalający. Warto również zwrócić uwagę na to, że stopa zgodności dla audycji europejskich wzrosła o ponad 4 punkty w okresie objętym sprawozdaniem. Wobec powyższego, ogólnie rzecz biorąc, art. 4 dyrektywy jest stosowany na poziomie europejskim w sposób satysfakcjonujący.

Udział audycji europejskich wyprodukowanych przez niezależnych producentów w 25 państwach UE wyniósł 31,39 % w 2003 r. i 31,50 % w 2004 r. Należy zauważyć, że prawie nie ma różnicy między kanałami w 15 państwach UE a kanałami dziesięciu państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r. i uzyskały średni wynik na poziomie 31,55 % – a

¹³ Decyzja z dnia 25 czerwca 2007 r., jeszcze niepublikowana.

¹⁴ Fiński rząd ostatecznie przyjął środki w dniu 22 lutego 2007 r. Zostały one zgłoszone Komisji w dniu 26 marca 2007 r.

¹⁵ Komisja Europejska przygotowuje obecnie ósmy komunikat w sprawie stosowania art. 4 i 5 w latach 2005–2006.

więc nawet wyższy, niż w przypadku kanałów 15 państw UE (31,47 %). W porównaniu z okresami, których dotyczyły poprzednie sprawozdania, w ciągu kolejnych sześciu lat (1999–2004) odnotowano spadek o 6,25 %. Jednakże transmisja audycji europejskich wytworzonych ostatnio przez producentów niezależnych utrzymuje się na stosunkowo wysokim poziomie (powyżej jednej piątej łącznego kwalifikującego się czasu nadawania). Udział audycji europejskich wyprodukowanych przez niezależnych producentów znacznie przewyższa cel ustanowiony w art. 5 dyrektywy, wynoszący 10 %.

2.4. Stosowanie przepisów dotyczących reklamy (art. 10 do 20)

W okresie, którego dotyczy sprawozdanie, Komisja przeprowadziła postępowania w sprawie naruszeń związanych w szczególności z naruszeniami przepisów dotyczących reklamy. Naruszenia zostały stwierdzone w wyniku skarg wniesionych przez obywateli lub w wyniku monitorowania przez niezależnego konsultanta. Niezależny konsultant przedstawił krajowe sprawozdania zawierające odpowiednie fakty i dowody związane z konkretnym stosowaniem przepisów ilościowych dotyczących reklamy telewizyjnej emitowanej przez nadawców z niektórych państw członkowskich w określonym czasie. W 2006 r. zbadano sytuację w pięciu państwach członkowskich, a następnie przedstawiono odpowiednie sprawozdania Komisji, która podejmie dalsze działania.

W ślad za uzasadnioną opinią przesłaną Królestwu Belgii w 2004 r. na podstawie sprawozdania z monitorowania przedłożonego przez niezależnego konsultanta, Komisja przeprowadziła kompleksową dyskusję z belgijskimi władzami. Biorąc pod uwagę postęp osiągnięty w tym czasie przez organy regulacyjne w zakresie monitorowania podlegających im nadawców telewizyjnych, Komisja w dniu 4 kwietnia 2006 r. podjęła decyzję o zamknięciu tej sprawy¹⁶. Wezwanie do usunięcia uchybienia zostało wysłane do Włoch w związku z wprowadzeniem krótkich spotów reklamowych, zwanych mini-spotami, nadawanych w czasie retransmisji meczów piłki nożnej. Uznano wówczas, że mini-spoty stanowią naruszenie przepisów dyrektywy. Ta sprawa – wszczęta z powodu niezgodności z przepisami dyrektywy – została ostatecznie zamknięta przez Komisję w dniu 12 grudnia 2006 r. i doprowadziła do zmian we włoskich przepisach prawa dotyczących reklamy telewizyjnej¹⁷.

2.5. Ochrona małoletnich i porządku publicznego (art. 2a, 22 i 22a)

W 2004 r. Komisja poinformowała *Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales* (ANPBA), że odrzuca wniosek tego stowarzyszenia

¹⁶ Większość przypadków naruszeń dyrektywy opisana w sprawozdaniu z monitorowania dotyczyła nadawców z Flandrii. Od tamtego czasu odnotowano zasadniczy postęp w dziedzinie sprawowania nadzoru nad nadawcami i sposobu wprowadzania przez nich w życie zasad ustanowionych w dekrete w sprawie flamandzkich mediów. Ponadto w dniu 10 lutego 2006 r. flamandzki rząd powołał do życia organ odpowiedzialny za regulację flamandzkich mediów (Vlaamse Regulator voor de Media), wyposażony w większe uprawnienia, niż dawny Commissariaat van de Media.

¹⁷ Patrz w szczególności zmiany do art. 4 delibera Nr. 538/01/CSP wprowadzone przez delibera 250/04/CSP.

w sprawie wprowadzenia zakazu transmisji walk byków przez nadawców hiszpańskich, biorąc pod uwagę brak jakichkolwiek skarg z państw członkowskich, w których takie programy nadawano i jednocześnie powołując się na zasadę swobodnego odbioru zawartą w art. 2a ust. 2 dyrektywy. Po otrzymaniu tego pisma stowarzyszenie ANPBA odwołało się do rzecznika praw obywatelskich. Rzecznik, po zbadaniu sprawy, odrzucił postawione Komisji zarzuty niewłaściwego postępowania w sprawie skargi i zamknął sprawę decyzją wydaną w dniu 12 stycznia 2006 r.¹⁸ W międzyczasie Komisja zamknęła już sprawę¹⁹.

W dniu 20 grudnia 2006 r. przedstawiciele Parlamentu Europejskiego i Rady przyjęli zalecenie w sprawie ochrony małoletnich i godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi. Podstawą tego zalecenia jest wcześniejsze zalecenie Rady z 1998 r., które pozostanie w mocy. Zakres wcześniejszego zalecenia zostaje tym samym rozszerzony o: kwestie umiejętności korzystania z mediów, współpracy i dzielenia się doświadczeniami oraz dobrymi praktykami pomiędzy (samo- i współ-) regulacyjnymi organami, a także podejmowanie działań przeciwko dyskryminacji we wszystkich mediach oraz o prawo odpowiedzi dotyczące mediów internetowych. Komisja będzie sporządzać regularne sprawozdania dotyczące wykonania i skuteczności tego zalecenia i, w razie konieczności, będzie dokonywać jego przeglądu.

2.6. Koordynacja działań władz krajowych i Komisji

Spotkania Komitetu Kontaktowego odbyły się w dniach 6 kwietnia 2005 r., (22 spotkanie), 14 października 2005 r. (23 spotkanie) i 15 listopada 2006 r. (24 spotkanie). Na dwudziestym pierwszym spotkaniu, które odbyło się 21 października, Komitet Kontaktowy podjął decyzję o publicznym udostępnieniu swoich protokółów w celu zwiększenia przejrzystości swoich prac. Protokoły zostały zamieszczone na stronie internetowej Komisji²⁰.

Komitet śledził przygotowania do przeglądu dyrektywy w sprawie telewizji bez granic, przy wielu okazjach zajmował się kwestiami związanymi z jurysdykcją i przeprowadzał ogólną analizę zagadnień dotyczących stosowania dyrektywy. Na dwudziestym czwartym spotkaniu, członkowie delegacji z Belgii i Luksemburga wyrazili zamiar znalezienia rozwiązania, które zagwarantowałyby poszanowanie przez spółkę CLT zobowiązań dotyczących produkcji audiowizualnych zgodnie z przepisami Wspólnoty Francuskiej w Belgii. Podczas tego samego spotkania Komitet wydał korzystną opinię na temat fińskich środków zgodnie z art. 3a dyrektywy (wydarzenia o doniosłym znaczeniu).

Po spotkaniu w marcu 2005 r. poświęconym kwestii programów spoza Unii Europejskiej, nawołujących do nienawiści, takich jak *Al Manar* czy *Sahar 1*, komisarz Reding ustaliła datę dorocznego spotkania Grupy Wysokiego Szczebla

¹⁸ Skarga 3133/2004 JMA przeciwko Komisji Europejskiej, decyzja opublikowana na stronie internetowej: <http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm>.

¹⁹ Decyzja została podjęta w dniu 12 października 2005 r.

²⁰ http://ec.europa.eu/comm/avpolicies/reg/twvf/contact_comm/index_en.htm.

złożonej z przedstawicieli krajowych organów regulacyjnych na marzec 2006 r. Przedyskutowano kilka spraw, a w szczególności działania, które należy podjąć w następstwie zobowiązań przyjętych w marcu 2005 r. Zobowiązania dotyczyły ochrony podstawowych wolności zawartych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej i w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

3. WNIOSEK DOTYCZĄCY DYREKTYWY W SPRAWIE AUDIOWIZUALNYCH USŁUG MEDIALNYCH (AVMS)

Wniosek legislacyjny dotyczący uaktualnienia dyrektywy w sprawie audiowizualnych usług medialnych został przyjęty w grudniu 2005 r.²¹ Przyjęcie wniosku poprzedziły dwie konsultacje publiczne, przeprowadzone w 2003 r. i 2005 r., oraz konferencja z udziałem zainteresowanych stron zorganizowana we wrześniu 2006 r. w Liverpoolu²².

Wniosek legislacyjny jest obecnie rozpatrywany w ramach procedury współdecyzji przez Parlament Europejski i Radę. Po pierwszej dyskusji w sprawie wniosku Komisji w maju 2006 r., Rada w dniu 13 listopada 2006 r. uzgodniła ogólne podejście w ramach prezydencji fińskiej.

W pierwszym czytaniu w dniu 13 grudnia 2006 r. Parlament w dużej mierze zatwierdził wniosek Komisji, zgadzając się co do zakresu, wspól- i samoregulacji, audycji europejskich oraz podejścia dwustopniowego. Przyjęte poprawki są w znacznej mierze zgodne z ogólnym podejściem Rady²³. Komisja przyjęła zmieniony wniosek w dniu 29 marca 2007 r. Polityczne porozumienie w sprawie wspólnego stanowiska zostało osiągnięte w dniu 24 maja 2007 r. w ramach prezydencji niemieckiej²⁴.

4. ASPEKTY MIĘDZYNARODOWE

4.1. Rozszerzenie – perspektywy

W okresie objętym sprawozdaniem liczba państw członkowskich Unii Europejskiej wzrosła z 25 do 27, po przystąpieniu Rumunii i Bułgarii w dniu 1 stycznia 2007 r. Relacje między Unią a (ówczesnymi) krajami kandydującymi rozwinęły się zgodnie ze strategiami przedakcesyjnymi. Komisja monitorowała proces, zwracając szczególną uwagę na rozwój zdolności administracyjnych i sądowych niezbędnych do wdrożenia dyrektywy.

Obecnie Chorwacja, Turcja i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii są krajami kandydującymi. Unia Europejska w dniu 3 października 2005 r.

²¹ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm.

²³ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN>

²⁴ Więcej informacji znajduje się na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm

oficjalnie rozpoczęła negocjacje akcesyjne z Chorwacją i Turcją. Negocjacje z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii jeszcze się nie rozpoczęły.

W odniesieniu do krajów Zachodnich Bałkanów, Rada Europejska przy wielu okazjach podkreślała perspektywę ich członkostwa w UE. Komisja we współpracy z Radą Europy kontynuuje strategię dostosowania polityk audiowizualnych tych państw do europejskich norm w zakresie mediów.

4.2. Ramy międzynarodowe dotyczące różnorodności kulturowej

W okresie objętym sprawozdaniem podjęto ważne kroki mające na celu wyznaczenie wspólnych celów europejskiej polityki audiowizualnej przy uwzględnieniu różnorodności kulturowej na poziomie międzynarodowym.

Dnia 18 grudnia 2006 r. Wspólnota ratyfikowała Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętą na Generalnej Konferencji UNESCO w dniu 20 października 2005 r. W ten sposób zdecydowanie przyczyniła się do szybkiego wejścia w życie Konwencji (po upływie 3 miesięcy od złożenia 30 instrumentu ratyfikacji, tj. w dniu 18 marca 2007 r.) oraz do rozpoczęcia procesu jej wdrażania.

Ponadto Unia Europejska zakończyła negocjacje z 17 członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO), dotyczące zmian zobowiązań handlowych w dziedzinie usług objętych zakresem Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS), w związku z przystąpieniem do UE 13 kolejnych państw członkowskich (od 1995 r.). Celem tych zmian było dostosowanie zobowiązań handlowych nowych państw do zobowiązań 12 państw UE i umieszczenie ich na jednej liście zobowiązań dla całej WE (skonsolidowana lista zobowiązań WE25 w ramach GATS). Rezultat negocjacji wpłynął pozytywnie na różnorodność kulturową, ponieważ obecnie sektor audiowizualny korzysta z takich samych gwarancji w rozszerzonej Unii zgodnie z GATS (tj. brak dostępu do rynku, zobowiązania dotyczące traktowania narodowego). Dla 25 państw członkowskich jasno określono, że dostarczenie treści jest wyłączone ze zobowiązań dotyczących usług telekomunikacyjnych i, że wprowadzono środki zabezpieczające dotyczące wyłączenia usług audiowizualnych udostępnianych za pośrednictwem komputerów i innych usług pokrewnych z zakresu zobowiązań w dziedzinie usług komputerowych.

4.3. Współpraca z Radą Europy

Przedstawiciele Komisji uczestniczą w spotkaniach Komitetu Sterującego ds. Mediów i Nowych Usług Komunikacyjnych (CDMC) w charakterze obserwatorów. Komitet ten kieruje pracami wszystkich grup eksperckich i podlega organom odpowiedzialnym za sprawy mediów i komunikacji. Najważniejszym z tych organów jest Stały Komitet ds. Telewizji Transgranicznej, który monitoruje wprowadzanie w życie Konwencji Rady Europy w sprawie telewizji transgranicznej. Ostatnio Stały Komitet, w obecności Komisji w roli obserwatora, rozpoczął prace przygotowawcze

związane z przeglądem konwencji. Postanowiono utrzymać spójność, którą obie instytucje starały się przez wiele lat zachować, między dwoma instrumentami.

Komisja Europejska wystąpiła również z inicjatywą podwyższenia poziomu informacji dotyczących europejskich audiowizualnych standardów regulacyjnych w regionie Zachodnich Bałkanów i wspierania reformy polityki we współpracy z Radą Europy. Zorganizowano serię seminariów w krajach Zachodnich Bałkanów i w Brukseli w celu umożliwienia wymiany informacji na temat europejskich standardów regulacyjnych i zaprezentowania stanu nowoczesnej polityki medialnej w każdym z krajów Zachodnich Bałkanów. Głównymi osiągnięciami tej inicjatywy było wzmocnienie współpracy regionalnej i zwiększenie świadomości w zakresie europejskich standardów dotyczących wolności mediów i dorobku prawnego Wspólnoty w dziedzinie usług audiowizualnych²⁵.

5. WNIOSKI

Dyrektywa w dalszym ciągu skutecznie funkcjonuje jako środek zapewniający swobodę świadczenia usług telewizyjnych w Unii Europejskiej. Komisja – działając jako strażnik Traktatu – wciąż sprawuje nadzór nad skutecznym stosowaniem dyrektywy i, w razie konieczności, podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia wykonania dyrektywy. Siódme sprawozdanie w sprawie stosowania art.4 i 5 dyrektywy zawiera informacje o na ogół zadowalających rezultatach spełnienia przez kanały nadawcze wymogów dotyczących audycji europejskich. Równocześnie dzięki technologii i rozwojowi sytuacji na rynku otworzyła się droga do rozwoju nowych usług audiowizualnych – na przykład usług na żądanie – co potwierdza potrzebę unowocześnienia ram instytucjonalnych UE. Nastąpi to wówczas, gdy zmieniona dyrektywa dotycząca audiowizualnych usług medialnych zostanie ostatecznie przyjęta.

²⁵ http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm